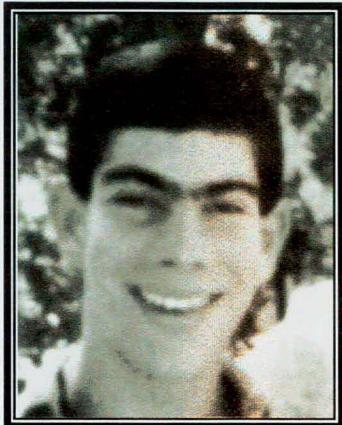

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

טוראי יונתן (אשר) שולביץ ז"ל

בן מלכה ויהודה
נולד בירושלים

בתאריך י"ז בכסלו תשכ"ח, 19/12/1967

התגורר בירושלים

התגייס באוקטובר 1985

שרת בחטיבת גולני

נהפל בעת שירותו

בתאריך י"ט בכסלו תשמ"ו, 2/12/1985

נקבר בהר הרצל

אזור ד' חלקה 10: שורה 2: קבר 7

הותיר אחיו הורים ואחות

בן 18 בנפלו

קורות חיים

בן מלכה ויהודה. נולד ביום י"ז בכסלו תשכ"ח (19.12.1967) בירושלים. האב הגיע מארצות-הברית כסטודנט והאם מלכה עלתה מאנגליה בנעוריה. יונתן, ילד יפה וחביבני, אהב לשמע ולהשמיע סייפורים יפים. את לימודיו החל בבית-הספר הייסודי 'מעלה' והמשיכם בבית-הספר הייסודי 'אולינה דה-רוטשילד' בירושלים. את לימודיו התיכוניים המשיך במקמה הומניסטי כלאית בתיכון 'הימלפרב' בבית וגן. יונתן גילה את אהבתו לארץ כבר בגיל צעיר. הוא הרבה לצאת ולשוטט למרחבי הארץ ו כבר אז החל לגלות עניין רב בגורל עם ישראל. הוא הושפע מאוד מהאווראה שהרירה בבית המשפחה, אך עד-מהרה פיתח דעתו משלו בכל הקשור לציונות.

בגיל חמיש-עשרה שינה ציונו, והפנה את עיקר התעניינותו למטאורולוגיה. הורייו רכשו לו מעין 'תחנה' ביתית שיוכל לעקוב באמצעותה אחר התפתחות מג'ה-אויר מרופשת ביתו. אהבתו לחיות באהה לידי ביטוי בטיפולו המסור, בעיקר בכלבתו בילוי. בשלב מסוים הביע רצון ללימוד רפואי וטרינריה. יונתן השתيق לתנועת הצופים. במסגרת התנועה הרבה

אָרְגּוֹנָה יִד לְבָנִים
סְנִיף יְרוּשָׁלַם

לטייל בארץ, קרא הרבה ובמיוחד התנדב בדמותו שבתו באישיותם בהיסטוריה היהודית ובציונות. הוא התנדב למגן-דוד אדום והשתתף בכמה קורסים לעזרה ראשונה. בעל אופי 'נותן' היה. בשעותיו הפנוiot עסוק בספורט, שיחק כדור-סל, והרבה לצאת ל里יצות. הוא אהב מוזיקה מודרנית ופיתח רגשות רבים למוזיקה קלאסית. עם כל זאת הבין היטב חשיבותם של 'דברים קטנים' בחיים. הוא עזר בבית ולשכנים, הקשיב לזולת בעת הצורך והבנתו הפליאה לעיתים. כשהו רכב היה לו לחדר לנפשו של אדם. הוא התענין בנעשה אצלנו ובעולם הרחב, לעיתים נסע עם משפחתו אל ארצות מוצאים ושורשים והוא נהנה והתרגש מכל הזדמנויות, אך יותר מכל שמח לחזור אל ארצו האהובה.

גאה היה במורשתו עתיקת היומין. הוא התבונן במעשה הארץ השכנות כדי להבין את עמדת האיסלאם כלפי היהודים והשפעתה על מצבנו ועתידנו. למרות דעותיו הנכויות היה דמוקרט אמיתי ונלהב. בគיתה י"א הцентр יונתן לפרויקט 'ראשית', פרויקט משותף לקיבוץ 'ראשית' וצה"ל. הוא ראה בהז אידיאל ציוני ודתי והוא פעל בארגון הגרעini והקשר בין כל הגורמים. הוא נחשב לרוח החיים בכל הקשור בהפעלת החוג, ששלב סיירות, ידיעת הארץ וחוג רعيוני. כשןרകם הרעיון להליכה משותפת לצבא הוא היה ראש למצדים וייחס לגורעין חשיבות עצומה להצמת מפקדים ומחנכים בעלי שאר-روح ישפיעו בצבא, ובהמשך יהיו איזרים תורמים ובעלי כלים לעשייה חיינית. מפקדיו העידו עליו כי היה נער נפלא, שליו, מופנם וצנוע, בעל חיזוק רך וטוב-לב. מנהיג טבעי, מתענין וمتעמק, וסובני כלפי הזולות. מטרתו של הפרויקט הייתה לבש גרעין מאנשים אכפתניים ורגשיים מזרמים שונים, דתיים, חילוניים, קיבוצניים ועירוניים, ולהתגים יחד לצבא.

בשלבי אוקטובר 1985 גויס יונתן לשירות חובה בצה"ל. הוא התנדב לחטיבת גולני והחל את מסלול הטירונות.

ביום י"ט בכסלו תשמ"ו (19.12.1985) נפל יונתן בעת שירותו והובא למנוחת-עולםם בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. הותיר אחריו הורים, ואחות - מיכל. בן שמונה-עשרה היה במוותו.

במכתב תנוחמים למשפחה השכלה כתוב מפקד היחידה: "כמי שההתנדב בילדותו לסייע לשכנים ולסייעתו בעבודות השונות, כך היה מראשו המתנדבים לפרויקט 'ראשית' והוא חניך תורן בקבוצה זו במשך תקופה ארוכה. נער עדין, שקט ומהורהר. יונתן ז"ל התגasis עם חבריו לשרת

ביחידה קרבית הנחשבת לאחת מן המובהחרות בצה"ל. בתקופה הקצרה ששחה במחיצתנו התחבב על חברי ומנהיגים את מפקדיו בנסיבותיו הרבה לתרום מעצמו וזמןנו הפנו ומיכולתו האישית. האידיאל הציוני-הדתי שהניע אותו טרם גיושו לצה"ל המשיך להניעו במהלך שירותו. הקמן פלוגה לתפארת, פלוגה שהראתה שאפשר לקיים צבא יהודי באווירה אחרת, מוטיבציה, שמחת חיים ואחווה. פלוגה שהוציאה מתוכה מפקדים רבים".

וכך המשיכו בדרכו של יונתן.

ניוט 26 א'
ירושלים 93704.

ו סיוון תשנ"ח.
30.6.1998

לכ'
יונ"ר "יד לבנים"
ירושלים.

א.ג.

במקרה מצאת פניותכם (לא תאריך) ביחס לתיק הריק של בנינו היקר מאד
יונתן אשר שולביץ

בשעתו, לא הייתה מסוגלת לננות. ביןתיים הכינותי קצת חומר אשר הופיע
בספר "זכור" של משרד הבטחון. הנני מצורפת העתק של ההגה.

ברבود רב,

מלכה (הלו) שולביץ

אני מאשרת בזה את נתוח הביוורפייה
לפומס בספר יזכור

חתימה

קרובה לנופל

שורלביץ, דוברת אשף

בן מלכה ורחלינה. בולד בירום נ"ז בכתבי פומס"ה (19.12.1967) בירושלים. האב יהודית הגיט בשטודנט מאדרה"ב, והאם מלכה עלתה מאפגנistan בפונדיה, ובן פידשה את האיזיפות. יוכתן, ילך רפה וחידוכו, אהב ליטנות ולחשוט שיפורדים ופירים. את לימודיו החל בבית הספר הייסודי "מלחה" והת读后יתם בבית הספר הייסודי "אלבה דה-ירושלים" בירושלים. את לימודיו התיכון המשיך במקהה הומביסטרית כללית בתיכון "הרמלפרב" בבית ראנ. את אהבתו לארץ גילה כבב בגיל עשר. הוא הריבנה לצאת ולשוט במדבב הארץ, בבד או חל לאלוות עבירות ורב בגודל עם יפלאל. מושפע מאוד מלהיון בית המשפחה, אך במחאה פותח דעתו ממשן בכל הקשור לציפורות. אהבתו לחיות באה לידי ביטוי בשיפולו המשורר, בעיקוד בכלתו בילוי. בשלה מסוראים הבית דצון ללמידה פרואת ועריכאות.

בגיל חמיש עשרה שריכה בירון, ובאת מרכז התכובידות הסב למתרגם לאנגליה. הוביל רכשו שבדרך טערן "תחנה" ביתית שירוכל לעקב אחד התפתחות מזא האידיד מחרשת בירון. יוכתן, השתייך לתבורת ה"צופים". במקצת התבונתה הריבנה לשיביל בארץ, קרא הריבנה ובמיוחד התמקד בדמותם של מרים באירועיהם בהיסטוריה היהודית ובציונות. הוא התבדר למגן דוד אדום והשתתף בכתם קורסים לעזרה דאשורה. בעל אופי "גוטן" היה. בשנותיו הפנורמות עסק בספרות, שיקק בדור-סל, והיריבנה לצאת לדירות. הוא אהב מוסיקה מודרנית ופיתח רגשות דבה למוסיקה קלאסית. עם כל זאת הוביל הריבנה חסיבות וחשיבות של "דבורים קטבים" בחידם. העזודה בבית ולשכנים, הקשנה לוזלת בעת האזורי, הוביל הפליאה לעיתים. בפלון דבר היה לו לחדר לבנשו של אדם. הוא התעכבר בבעיטה אצלבו ובגולמים הדוחב, לעיתונים בסע עם משפחתו אל ארצאות מוצאים ושורשייהם, קרא בהבנה והתדרש מכל הזדמנות אך יתרה מכל שמה לחזוץ אל ארצו האהובה. גאה היה במודשתו עתיקת היומיין. הוא התבונן בבעיטה בארכזות השבגדות כדי להזכיר את עתדת הארץ אמריקן. לפניו היהודים, והשפעתו על מצבונו ועתידבו. למדות דעתו "הכזינות" כלפי היהודים, והוא תרבותם בערשות תרבותם, היה באה בזעם אידיאל אדריכלי ודתי פרוטויקטמושתף לקובץ "ז羞ית" ו"כח"ל. היה דאה בזם אידיאל אדריכלי ודתי והיה פעיל באירגון האדריכלי והמקודם בין כל הגודמים. הוא בחשוב לדודו הדריה בכל הקשור להפעלת הדריה ששולב בתוכו סיירות, דודעת המודע, וחוג דעריבובי. סבך רקם תרבותן להליך משותפת לצבא הדריה דאס לזרענים הדריה דאה באדריכל חשיבות עצומה להצמיח מפקדים, ומוחכמים בטל שאר-דרוד שיפריעו בצבא, ובממש איזדרחים תורמים ובעלי כלים לשיפוריה חיבורית. מפקדיו העידן עליון ביר היה כבוד בפלא, פלאו ותופסם, צבאות בעל חירך אך דושב לב. מהרי גבעוי, מבעט, מטעני ותומטן, וסובבון כלפי הזולת.

סמלים, פג' 1

- 2 -

המשטרה של פרויקט הייתה לאבש גורטי מחברת אינטערידס ודראיישס מודרניז
שופרים, דתיות, חילוניים, קבוצתיים, ותירניים, ולחתיג'יס יחד לאבש.
בשלמי אוקטובר 1985 הגיעו רוכתן לשירות חובה בצה"ל. הוא התבדב
לחותיבת גולני והחל את מסלול השידורנות.

ביום י"ט בכסלו תשמ"ז (12.12.1985) נפל רוכתן בתה שרדוון, והרבא
למכוחות עולמיים בבית העלמי הצבאי בהר-הרכל בידושלים. הוטרד אחדרין
הורדים, ואחות מילב. בן שטחה שעדר היה במותו.
בקעת ממכתב תבוחמים למשפחה השוכלה, כתוב מפקד היחידה -
...כמי שהחביב בילדותו לשירות לשכניו ולסבו בתה בגבורות השופרנות,
כך היה מדרשו המתו בפרויקט "דרשיות" והיה חכץ תורן בקביעת
זו במשפט תקופת אדרוכה. נער עדין, שקט וממהורה.

רוכתן ז"ל, התגייס עם חבריו לשירות ביחידה קרבית הבוחנת לאחת מ

- המורות בצה"ל. בקורס הקוצר ישנה במחיצתו, התהגב על חבריו
והרשימם את מפקדיו בכבודות הרבה לתרום מטעמו מזבח הפובי, ומוכרלם
הארשי. האידיאל האזרחי הדתי שהביע ארתו שדם גורשו לצה"ל, המשיך
להברינו במהלך שירותו.

המכו פלוגה לתפארת, פלוגה שהראתה שאפשר לקוים צבא יהודי באורניה
אחרת, מושיבציה, שמות חיים ואחרה. פלוגה שהזעמה מטבח מפקדים דביהם.